

KÜFÜR

İSKENDER ÖKSÜZ

Tutarsızın Son Sığınağı: Küfür

İskender Öksüz

İç veya dış siyasette önce, muhalif olduklarıyla daha sonra müttefik olunur mu? Veya tersine, daha önce müttefik olduklarıyla daha sonra muhalif olunur mu?

Gayet tabii. Zaman ve zamanların şartlarına göre bir öyle, bir böyle olunabilir. Ama kesinlikle olmaması, yapılmaması gereken şeyler de vardır. İster muhalif ister muvafık olunuz, tutumunuzu Allah'ın emri gibi, nas gibi sunmayın. Kâinatın tek gerçeği gibi avazınız çıktığı kadar bağırarak savunmayın. Sizinle aynı fikirde olmayanları aşağılamayın. Sakın ama sakın küfür etmeyin.

Yapılmaması gereken, ahlak sınırlarını aşan, ahlaksızlık yolundaki dönülmez adım; dün küfrettiğinize bugün öpücükler göndermek, dün öpüp sevdiğinize bugün küfretmektir. Devlet insanı, siyaset insanı ölçülü olmak zorundadır. O, iç veya dış siyasette, siyaseten yaptıklarını Allah'ın emriymiş gibi anlatamaz. Kendisi gibi yapmayanların cehennemlik olduğunu iddia edemez. İşte bir gün o yaptıklarının tersini yapmak zorunda kaldığında, ona "Hani bu yaptığın aşağılıktı?", "Hani şimdi öptüğün az önce caniydi?" diye sormaya hakkımız olur.

Hakkımız olur da sorumuza nasıl cevap alırsız? Ülke siyasetindeki son yılların tecrübesi, cevap alamayacağımızı, ancak küfürle karşılanacağımızı gösteriyor.

Muhaliflerini değil kendini küçültüyorsun

Böyle davranınca aklı başında insanlar artık senin kime karşı, kiminle birlikte olduğuna bakmaz. Senin fikirlerine de kulak asmaz. Çünkü bunların durmadan değiştiğini görmüştür.

İnsan belleğinin unutkanlık arızası vardır ama o arızanın da bir sınırı vardır. O sınır geçildikten sonra artık hüküm doğrudan senin hakkında verilir. Artık küçülen, o saldıran küfrettiklerin değildir. Küçülen sensin!

Siyasetteki insan, yalan söyleyemez. Küfür edemez. Tek yalanı dahi çıksa o, artık devlet insanı değil yalancıdır. Tıpkı tek hırsızlığın bile insanı hırsız yapmaya yetmesi gibi. Küfür de öyledir. Efendi insan küfür edemez. Ederse efendi insan olmaz. Efendi insan olmayan da hiç mi hiç devlet insanı olamaz.

Tutarsızın son sığınağı... Korkağın son sığınağı... Bu son sığınaklar konusunda çok şey söylendi. Bugün bazı siyasetçilerimiz için bu son sığınak ayan beyan ortada. Tutarsızlıklarının, saçmalıklarının, bir türlü gerçekleşmeyen o "garantili" vaatlerinin yüzlerine vurulması hâlinde, son sığınakları, küfür.

Cevap veremiyorum, bari küfredeyim

Hani pahalılığın sebebi faizdi? Hani faizler düşünce fiyatlar düşecekti? Faizler düşünce fiyatlar fırladı. Bırakın fiyatları, faiz düşünce faizler de fırladı! Ne diyorsun?

El cevap: Sen aşağılıksın! Sen şerefsizsin! Sen zavallı bir teröristsin! Sen rezilsin! Senin adını ağza almak bile benim ağzımı kirletir!

Bu küfürlerden en vahimi: "Teröristsin!". Çünkü geçen gün bir siyasinin söylediği gibi, herkese terörist dersin gerçek teröriste çok güzel bir mazeret, sığınacak bir örtü verirsin. Yalancı çoban hikâyesini hatırlayın. Çocukluğumuzda anlatılırdı. Radyo çocuk kulübünde şarkısı bile vardı. İki de bir gece yarısı, "Kurt var!" diye bağırıp köylüleri, elde tüfek, evlerinden dışarı uğratan; sonra da onlarla

alay eden çobanın hikâyesi. Bir gün kurt sürüsü gerçekten köye iner ve çobanın “Kurt var!” çığılığına köylü artık kulak asmaz. Sen her muhalife, her beğenmediğin insana ve fikre “terörist” dersin dönüp gerçek teröriste “terörist” dediğin zaman, insanlar buna da inanmaz artık. Ne içerde ne dışarda.

Küfürde seci sanatı

Küfür siyasete o kadar hâkim oldu ki... Hani siyasilerin konuşma yazıcıları olur. Şu salı, bazen de galiba çarşamba konuşmaları için; “grup toplantısı” için. İşte bu toplantılardaki konuşmalar, bir kısım partilerde, konuşmadan çok küfür resitali hâline geldi. Çok şükür hepsinde değil ama önemli bir kısmında... Dolayısıyla konuşma yazarları, hadi söz yazarları diyelim, bol küfür öğrenmek zorunda. Kul sıkışınca Hızır da yetişiyor. Dinleyin bakın, ne secili küfürler var. Seci, düz yazı içindeki kafiye denir. Küfür yazma sanatı, en son bu secili küfürlerle zirveye erişti.

Onlar kadar başaramam. Onlar profesyonel!... Yine de bir deneyeyim: “Sen yampiri, lafı iri, aptalın biri, elimin kiri, halkın siniri, aşağılıkların piri, yamukların miri, ahlakı iğri, aklın zehri, cahilin kibri, pisliğin nehrisin...” Eh idare eder.

Bu saçma sapan laflar, fikir mi şimdi? Siyaset mi? Neden böyle konuşurum? Çünkü, o kişinin tenkitlerine cevap veremiyorum. Onun söyledikleri doğru. Gerçekten benim hatalarımı ortaya koyuyor. O hâlde... O hâlde o teröristtir... Ver küfrü... Çünkü kendimi başka türlü savunamıyorum.

O zaman haydi küfür başına!